

הקיבוץ המפורסם ביותר בכלליו המערבית מעסיק ב"עבודת-חוי" מיקצועית את דוגמן

הקיבוץ הניקיית

ב ריזן המערבית, רחוב סטפן 60, בקירבת בית-ה סוהר המרכזי. אתה עולה בחדר-מדרגות אפור ימונהם, מגיע לדלת צבועה בצהוב וסגול עזים, זועקים לשמים. ודופק. מאחר שידוע לך לאן באת, אינך מופהע כלל אם היא נפתחת עליידי גבר ערום כביוב-היוולדו. הגברים מ אחורי דלת זו מסתובבים ערומים כשמתחשק להם. הדיוק כמו הנשים. זוהי הקומונה הברלינית של השמאל החדש בגר מניה — והיא זכתה לפירסום משאר הקומונות בארץ זו, בגלל אושי אוברמייהר.

אושי אוברמייהר היא דוגמנית-הצילום המפורסמת ביותר כיום בגרמניה-המערבית, ואחת היקרות. בתור שכנו היא גם הקיבוצניקית המפורסמת ביותר בארץ זו. כאשר היא לא ניצבת במלוא זוהרה גוכח המצלמות, ניתן למצוא אותה בחדר הקומונה, יחד עם אהובה ריינר לנקלאה, ראש הקומונה.

קומונות אלו אמורות להיות המעין-קיבוצים של גר מניה. המלה קיבוץ אינה מדוייקת, בעצם. זוהי יריאציה על נושא הקיבוץ, כפי שמבין אותו הנוער המהפכני ב מערב-גרמניה. ההבדל העיקרי הוא, שבועוד שהקיבוץ היש ראלו דוגל בשיתוף בחיי-עבודה, דוגלת הגירסה הגרמנית בשיתוף בחיי-בטלה.

ואכן, ריינר הוא דמות המפחידה כל אזרח מהוגן בברלין המערבית, ואף מחוצה לה. הצעיר ארוך-השיער הוא אחד משוברי-המוסכמות הנודעים בגרמניה.

★ ★ ★
אלכוהול — אסור. חשיש — מותר.

ולם העובדה שהוא קיבוצניק כזה שרוף, מחליצי הלוחמים במישר הקאפיטליסטי הרקוב, אינה צריכה להטעות: הוא לגמרי לא תמים, וידוע נוצל את החברה ה דקאונטית הו למטרותיו. משום כך הוא משמש כאמרגנה של אושי הנהדרת, שנוסף ליופיה הטבעי, התגלתה גם כפוטוגנית בצורה נדירה. בהדרכתו, דורשת כיום אושי אלף מארק — כ-900 ל"י — עבור הופעה יחידה בפני המצלמה. דורשת — ומקבלת. לפני שהכירה את ריינר, הסתפקה ב-300-400 מארק. בתחילה פחדה שאיש לא יס כים להעסיק יוחה המחירים מפולפלים כאלה, אך ריינר נתגלה כבעל חוש מסחרי מפותח משלה. כיום היא יכולה אף להרשות לעצמה להיות בררנית בגיובים שהיא מקבלת, לבחור את מעבידיה. עד כזייכך — שבקיץ האחרון היא סירבה במשך מספר שבועות לקבל תפקיד ראשי בסרט בבימויו של הבמאי האנגלי הצעיר ג'והן תומאס, שנועד להיות מוסרט בלונדון. כאשר קיבלה את התפקיד, היה זה לאחר ששכרה זינק מ-7000 ל-20 אלף מארק, וריינר הוזמן אף הוא להשתתף בהסרטה — כמובן, בשכר נאה. בנוסף, התחייבה אושי לעבוד רק שלושה ימים בשבוע: "לא היה לי חשק לקבל את התפקיד בלי כל התנאים האלה", הסבירה לידידיה בשלוה.

אושי הינה גם בעלת עקרונות. לפני זמן מה היא סרבה להצטלם כדוגמנית לפירסומת של אחד מייצרני האלכוהול הגדולים בעולם. היא הייתה מוכנה לעבוד ברצון עם ה

האסיפה הכללית של הקיבוץ - פה

צלם — אך לא כדי לעודד מכירת אלכוהול: הקומונה אינה שותה בשום אופן. הם מסתפקים בסמים בלבד.

★ ★ ★

ערומה בנוכחותו

קומונה המערב-ברלינית נמצאת באולם ששטחו 120 מ"ר, ב שימש בעבר כבית-מלאכה גדול לנגריית-רהיטים. ההלונות מיל וילונות מבד יוטה, המאפשר לאור-הצהרים העז להסתנן לחדר בניני אפור חלש.

חדר הקומונה מחוסר כמעט כל ריהוט. פרט ללוח-שולחן ארוך, ו גזעיי-עצים, כשמשביבו פזורות מספר כריות-ישיבה נמוכות, אין בח מלבד טלחוייה, כמובן: ליד השולחן ניצב מקלט מפואר, אותו קי במתנה מאחד ממעריציה הנלהבים ביותר — רודולף אוגשטיין, עורך הנפוץ שפיגל. מובן שהמקלט אינו שיגרתיו: הוא צבוע בצהוב, אף לצערם העמוק של חברי הקומונה, הוא קולט רק בשחור-לבן.

בין הטלחוייה לקירות, מכוסה הריצפה במזרונים, שעליהם מקום לפחות. בימים אלה נמצאים במקום זה רק שישה — ארבעה גבו בנות.

מובן שלא נהוג לבקר בקומונה בשעות הבוקר, שהן שעות-השינה ביותר של הקיבוצניקים הנועזים, גם בהגיעך לשם בצהרים, זהו מ בהחלט לראית בחורה ערומה כביום היוולדה מתרוממת לאיטה רדומה עדיין, זוהי אושי בכבודה ובעצמה. היא מתבוננת מסביב, פאר אזרחי הקומונה מכוסים עדיין מכף רגלם ועד ראשם, ומתענייני אצל המבקר: "מה השעה?" כשהיא מגלה שהשעה כבר שתיים אחר היא עונה "הו, כן" אדיש.

מזרונה מונח ליד מזרוננו של ריינר, הישן עדיין שנת-עייפים. חילה לצוד אחרי תחמוניה ושאר בגדיה הפזורים על הריצפה ריעות לריינר, המתעורר אף הוא, קם וגיגש להתרחש דלת-הכניסה. בינתיים, אין עדיין בקומונה מקלחת. הקומונה לא הצליחה להפוך את אושי לחברו אהוב, והתפקיד של ראש הקומונה ברנארד

האולם הגדול הריצפה זאוכלים את אדוחסם, בעוד שמאחוריהם נראה אחד מהקבוצים שמת ים עינה משותף. כחמוס לרוב את תחמוניה

כל-בונייה בחדר האוכל